

Kasvinviljelyteemainen opintomatka Italiaan EIMA-messuille sekä oheiskohteisiin 6.-10.11.2024

Tutustuimme Italiassa Po-joen alueen savipitoisiin viljelyalueisiin erilaisissa tilakohteissa, koululaitoksessa ja EIMA konemessuilla. Tällä Emilia Romagnan alueella tilakoko vaihtelee pienestä muutaman hehtaarin viinitilasta tuhansien hehtaarien suurtiloihin. Osa pinta-alasta on jopa merenpinnan alapuolella ja vettä säädellään sekä ohjaillaan rakennettujen kanaalien avulla.

Ilmastonmuutos on uhkana myös täällä, sillä Alpeilta sulava lumi sulaakin usein jo alkukesästä eikä tuo vettä tasaisesti koko kasvukautta. Vierailumme ajankohtaa edeltävällä viikolla alue oli kuitenkin kärsinyt tulvista.

Ensimmäinen tilakohde kuului Bonifiche ferrares- nimiseen suuryhtiöön, joka on perustettu jo 1871

Ensimmäinen tilakohde kuului Bonifiche ferrares- nimiseen suuryhtiöön, joka on perustettu jo 1871. Yhtiön on historian aikana osaomistanut mm. Italian keskuspankki ennen kuin se listautui pörssiin. Vuosien saatossa Yhtiö on ottanut kumppaneita yhteistyöhönsä ja laajentanut pinta-alaansa sekä tuotantosuuntaan.

Tilakeskus, jossa vierailimme, oli viljelyssä 3500 hehtaaria peltoja, josta pelkästään tänä vuonna noin 500 hehtaaria oli riisiä. Riisipelloille vesi pumpataan kanaaleista ja riisiä viljellään samoilla lohkoilla viisi vuotta peräkkäin, jonka jälkeen maa on köyhtynyt niin, että kasvi pitää vaihtaa. Italian suurin riisinviljely alue on kuitenkin Piemonte ja Italia on suurin Euroopan riisintuottajamaa.

Tilalla näimme riisipeltoja, soijapeltoja, sinimailaspeltoja ja juureskaalipeltoja. Tilalla viljellään myös ohraa rehuksi sekä päärynää ja omenaa.

Pysähdyimme tilan lihakarjakasvattamolla mikä on avattu vuonna 2017. Pihattoja on tällä hetkellä kymmenen ja eläinluku oli vierailuhetkellä 4100. Kasvattamo on perustettu siksi, että Ranskasta tuodaan paljon lihaa Italiaan ja halutaan lisää italialaista lihaa markkinoille. Naudat tilalle saapuvat kuitenkin Ranskasta noin 400 kiloista ja lähtevät tästä kasvattamosta 700 kiloista. Tässä noin 180- 190 päivän ajassa lihasta tulee italialaista.

Riisipeltoa

Matkaa jatkettiin, mutta onhan suomalaisten saatava kahvia myös alkuillasta, joten suuntasimme lähimpään kioskin tapaiseen kahvilaan. Retkiseurueemme sai ruuhkan aikaiseksi ja kahvilatyöntekijöillä oli varmasti hiki, kun viimeisetkin kahvitilaukset saatiin tarjoiltua. Paikan tunnelma jäi hyvin mieleen, sillä vanhemmat italialaiset herrat paiskasivat korttia ja vaihtoivat kuulumisia tuttuun italialaiseen tapaan suureen ääneen puhuen ja käsiään viuhtoen.

Matka kohti Ferraran kaupunkia jatkui ja majoituimme sujuvasti Radisson hotelliin. Illalla nautimme yhteisen illallisen hotellin ravintolassa.

PEL-osaston vierailu

7.11.2024 EIMA- messut Bolognassa

Toisen matkapäivän ohjelmana oli EIMA konemessut. Lähtö oli aamulla noin klo 8 erittäin sokeripitoisen aamupalabuffetin jälkeen. Meidän käytössämme oli koko matkan ajan sama bussi ja sama kuljettaja, mikä oli erittäin mukavaa, että bussissa saattoi säilyttää jotakin tavaraa vaikka seuraavaa päivää varten. Meillä oli tiedossa, että matkalla Bolognaan on ruuhkia ja ilman niitä, matkan kesto olisin noin 40 minuuttia. Todellisuudessa perillä olimmekin noin kymmenen pintaan, sillä matkalla oli ruuhkaa onnettomuuden vuoksi.

Kun vihdoinkin pääsimme messualueelle, sovimme kellonajan ja tapaamispaikan, missä nähdään päivän päätteeksi. Meillä oli kuitenkin heti päivän alkuun sovittu tapaaminen PEL- tuotteen osastolle, jonne suunnistimme ryhmänä lävitse valtavan messuhalliviidakon. Tässä vaiheessa jo viimeistään kävi selväksi, että EIMA messut vetää vertoja Hannoverissa järjestettäviin Agritechnica messuihin. PEL-Tuotteen osastolla meidät vastaanotti Mikko Lappalainen, joka esitteli meille Kivi-Pekkaa sekä kertoi, kuinka myynti on sujunut ensimmäisenä messupäivänä. Tarjoiluna esittelyn päätyttyä saimme ns. väkevää valkoviiniä.

Tästä esittelystä ryhmäläiset suuntasivat kuka mihinkäkin laajalle messualueelle. EIMA International on Etelä-Euroopan suurin maatalousnäyttely, joka järjestetään joka toinen vuosi Bolognassa. Messuilla oli 21 hallia eri teemoineen.

Maatalouskoneteknologia ja varaosat tekevät hyvin kauppaa juuri täällä. Messujen näyttelyt ovat jaotettu eri teemojen mukaan. EIMA Components- maatalouskoneteknologia ja varaosat, EIMA Energy- bioenergia maa- ja metsätaloudessa, EIMA Green- Viheralueet, puistot, puutarhat. EIMA Idrotech- vesitekniikka, keuhkokuivaus sekä EIMA Mia- maatilan oheistoiminnot, maatilamatkailu ja ohjelmajärjestely. Unohtamatta tietenkin valtavaa konemäärää ulko- sekä sisähalleissa.

Italiassa ei messuilla välttämättä komeile suurimmat koneet, vaikka niitäkin toki oli esillä, mutta juuri tänne suunnatut erilaiset puutarhoihin, viinitiloille sekä vuoristoiseen maastoon sopivat laitteet olivat kyllä mielenkiintoista katsottavaa. Erilaiset puunravistimet ja keruukoneet olivatkin mielenkiintoisia. Lisäksi koneista löytyy malleja mitkä suomalaisen silmään näyttävät miniatyyreiltä.

Messualueella oli paljon pieniä ravintolakojuja, joissa maltillisella jonottamisella pääsi nauttimaan aivan ihanista ruuista, viinistä ja oluista.

Päivän päätteeksi katsoimme, että koko ryhmä on palautunut omaan bussiimme ja matka takaisin hotellille voi alkaa. Takaisinmenomatka kesti sitten vain sen 40 minuuttia kun ei ollut ruuhkaa. Illalla nautimme yhteistä illallista hotellin ravintolassa.

Tiivistä keskustelua viljelystä opiskelijoiden kanssa

8.11.2024 [Fondatsione Fratelli Navarra](#) -säätio

Säätion ovat perustaneet Navarran veljekset 1900- luvun alussa. Säätion tarkoituksena on alusta asti ollut maatalousalan kouluttaminen sekä koetoiminta. Tänä päivänä säätiolle kuuluu noin 700 hehtaaria maata sekä erilaisia kiinteistöjä. Oppilaitokseen voi hakea jo neljätoistavuotiaana tai sitten aikuisopiskelijana. Säätiolllä on erilaisia hankkeita, joiden nojalla voidaan tehdä koetoimintaa sekä erilaisia kevyempiä koulutuspaketteja.

Oppilaitoksessa kokoonnuimme luokahuoneeseen kuuntelemaan opettaja Stefanon esitelmää säätion koulutusmahdollisuuksista sekä tämän Emilia Romagnan alueen ruuantuotanto kulttuurista. Hän esitteli meille sertifikaattimerkkejä, mitkä olivatkin osittain tuttuja suomen ruokakauppojen tavaroista. Juuri tässä Po- joen laaksossa tuotetaan erittäin laaja valikoima hedelmiä, vihanneksia, viiniä sekä paljon muuta. Lähiruuan saaminen on tällä seudulla erittäin helppoa.

Seuraavaksi siirryimme ulos koulurakennuksesta ja pääsimme kurkistamaan kasvihuoneen ovesta sisälle. Huone oli melko tyhjänä näin talviaikaan. Kierros koulutuskeskuksella päätettiin säätion vanhaan päärakennukseen, mikä oli erittäin kaunis, kauniine yksityiskohtineen niin sisältä kuin ulkoa.

Siirryimme bussilla läheiselle pellolle katsomaan koelohkoja maanpeitekasveista. Meille lohkoja esitteli kaksi oppilasta, jotka tekivät tutkimustyötä pellon muokkaus ja maanpeitekasvien sekä monipuolisten seosten erilaisista vaikutuksista. Kävi myös ilmi, että juuri tämä alue on nitraattiherkkää eli valumien riski on suurempi. Muilla alueilla typpilannoitusta voi käyttää noin 300 kg/ha mutta esimerkiksi ohralla ja vehnällä tällä alueella maximi on 170 kg/ha.

Maanpeitekasvilohkoista näimme testaukset mustakauran sekä virnan erilaisista yhdistelmistä. He käyttävät kasvustoja myös rikkapaineen pienentämiseen, sillä varjostuksessa rikat eivät niin innostu syksyllä kasvamaan. Samaa taktiikkaa käyttävät myös rikkakananhirssin kanssa, mikä pohdituttikin matkalaisia paljon. Italiassa rikkakananhirssin kanssa on jouduttu työskentelemään jo kauemmin ja pääpointit sen kanssa pärjäämiseen olikin varjostaminen ja glyfosaatti.

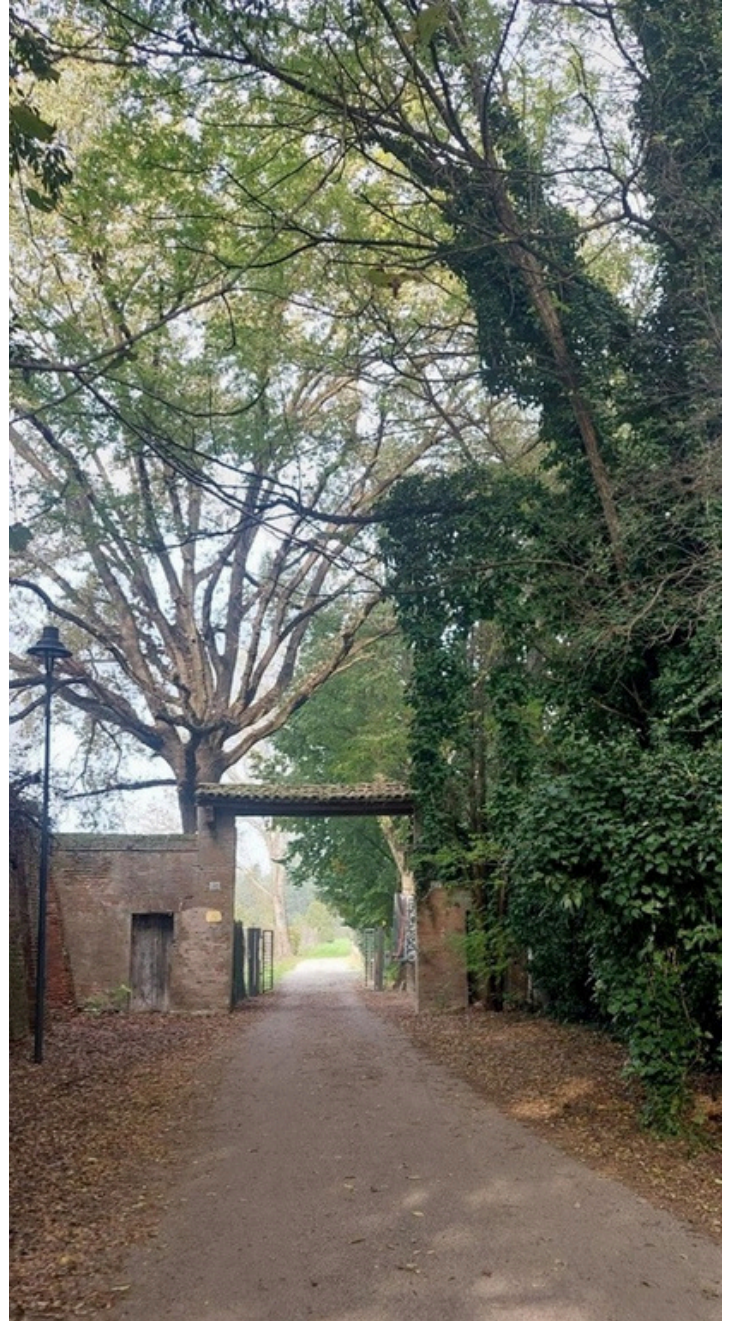

Säätion vanha päärakennus

Ryhmämme oli innokas kyselemään viljelytekniikoista, kasvinsuojeluaineista sekä kaikesta mikä voikaan viljelijää kiinnostaa. Suurilta osin saimmekin vastauksia kysymyksiimme ja hieman pohdintaa aiheutti, kun samassa EU:ssa ollaan ja täällä fosforilannoitustaso keskimäärin on reilu 40–50 kg/ha. Keskustelua olisimme jatkaneet opiskelijoiden kanssa, vaikka kuinka, mutta bussille oli siirryttävä ja matka jatkui kohti biokaasulaitosta.

Biokaasulaitoksen omistivat kaksi isoa maatilaa, jotka kasvattavat pelloillansa vain kasveja energiantuotantoa varten. He myyvät kaasua suoraan valtion kaasuverkkoon. Viljelyssä tilalla oli maissia, sokerijuurikasta sekä syysvehnää. Pääsimmekin katsomaan syysvehnän kylvöä pellolle, mikä oli meidän mielestämme liian kosteaa kylvettäväksi. Täällä harjoitetaan pääsääntöisesti jyrsinkylvöä. Vierailuhetkemme ajoittuikin erittäin sateisen jakson jälkeen ja vain vajaa pari viikkoa ennen oli alueella ollut pahoja tulvia. Tästä syystä syystyöt olivat yleisesti myöhässä ja niitä jouduttiin tekemään epäedullisissa olosuhteissa.

Vierailumme jälkeen matkasimme bussilla takaisin Ferraran kaupunkiin ja siellä maatilamatkailutilalle lounaalle. Paikka oli erittäin kaunis vanha tuotantorakennus, josta oli restauroitu ravintola. Maittavan lounaan jälkeen oli kaikilla vapaa-aikaa illalliseen asti, ja jokainen sai sen viettää haluamallaan tavalla.

9.11.2024 Tilavierailu ja paluumatka Milanoon

Aamupalan jälkeen pakkasimme matkatavarat bussin kyytiin ja matka kohti Milanoa alkoi. Ensimmäinen vierailukohde oli viljatila, missä alueen maat vastaavat hyvin pitkälti suomalaisia savimaita. Tilat toimivat Italiassa pitkälti osuuskuntatoimintana ja vierailukohteen osuuskunta oli perustettu jo 60- luvulla ja siihen kuuluu 150 tilaa. Osuuskunnalla työskentelee viisi työntekijää. Pihaan päästyämme ajoi tilan vanha isäntä vanhalla Ford- traktorilla pihaan. Seurueestamme löytyi innokas Ford mies ja kun kaksi Ford miestä tapaa toisensa, luvassa oli railakasta keskustelua.

Seuraamme liittyi Gabrielle, Veronan alueen neuvontajärjestön koulutuspäällikkö. Hän esitteli tilan toimintaa yhdessä työntekijän kanssa meille.

Tilalla oli juuri käynnissä soijan kuivaus ja tila onkin keskittynyt viljan kuivaamiseen ja varastointiin. Vaikka kapasiteettia on kasvatettu, se alkaa olla taas liian pieni pärjätäkseen hyvin markkinoilla. Puinnit olivat vielä kesken, sillä märkä syksy on viivästyttänyt töitä. Osuuskunta on kasvanut ja hankkinut vuokralle hiljattain 600 hehtaaria viljelymaata. Maanmuokkaus on erittäin rajua. Syväkyntöä ja jankkurointia tehdään vuorovuosina. Perusteeksi tälle on maan tiivistyminen ja vesitilan kasvattaminen. Bussimatkoilla näimmekin monia eri muokkaustapoja aina syväkyntöstä lautasmuokkaukseen.

Ford- miesten iloista sanailua

Hyvien keskustelujen jälkeen oli aika siirtyä bussilla lounaspaikkaamme, joka oli ihastuttava maatilamatkailutila Agriturismo Tre Rondini eli kolme pääskystä. Maatilamatkailutilaksi/ ravintolaksi pääsee vain, kun tarjottavat ovat tuotettu omalla tilalla. Paikan omistajapariskunta ja useampi paikallinen maatalousalan tärkeä toimija osallistuivat meidän kanssamme maittavalle lounaalle. Keskustelun aiheita olivat muun muassa nuoren viljelijän aloitustuet ja niiden leikkaaminen. Lounaan jälkeen kokoontuimme kasaan ja nappasimme ryhmästämme yhteiskuvan.

Illallispaikkaamme oli hieman pidempi matka ja hämärä kerkesikin saapua ennen kuin bussimme kaarsi Grumellon kukkulalla sijaitsevan viinitilan ravintolan pihaan. Rinteeltä näkyi kauniit kaupungin valot ja illallinen oli erittäin runsas.

Illallisen jälkeen ajoimme vielä lähemmäs Milanoa ja majoituimme lentokentän lähellä sijaitsevaan hotelliin. Aamulla on lähtö takaisin kohti kotisuomea.

10.11.2024 viimeinen matkapäivä

Milanon lentokentällä hyvästelimme ja kiitimme tulkkiamme Ursulaa viihdyttävistä bussimatkakertomuksista ja kaikesta muusta missä hän oli mukana matkallamme. Olimme kuulemma hieman tylsä seurue hänelle, kun kukaan miestä ei kadonnut matkalla tai ketään ei pitänyt aamuisin etsiä eri puolilta kaupunkia.

Lennon jälkeen hieman haikain mielin heitimme heipat matkalaiseurueelle Helsinki-Vantaan kentällä. Matkaseurueemme ryhmäytyi heti alkumatkasta mukavasti ja ryhmällä riitti juttua aamusta iltaan niin bussimatkoilla kuin ruokailujen yhteydessäkin. Ja välillä keskustelut jatkuivat myös hotellin aulabaarissa aika pitkäänkin.

Matka oli erittäin onnistunut ja taas olemme saaneet uusia kokemuksia, joita on kiva muistella jälkikäteen.

Oppaamme Ursula

Kiitos kaikille matkalla mukana olleille, te teitte matkasta onnistuneen!

Matkakertomuksen kirjoitti Tiia Vilkman, ProAgria Etelä-Suomi

Matkalla mukana ryhmän vetäjinä Terhi Mäkilä ja Tiia Vilkman, ProAgria Etelä-Suomi